

Arrest

nr. 188 763 van 22 juni 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 24 februari 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 29 januari 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. HENDRIKX en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

In het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende opgenomen:

“De verzoekende partij deelt mee dat zij zich als student heeft ingeschreven aan de Vrije Universiteit Brussel en dat haar in deze hoedanigheid een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister werd uitgereikt op 8 februari 2017. Zij legt haar verblijfskaart voor.

De verzoekende partij meent dat zij geen belang meer kan doen gelden in de mate dat haar beroep is gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, daar deze beslissing thans niet meer kan worden uitgevoerd, maar stelt dat zij haar belang behoudt in de mate dat haar beroep is gericht tegen het inreisverbod, daar het bestaan van deze beslissing haar kan worden tegengeworpen bij eventuele toekomstige verblijfsaanvragen. Waar de voorzitter erop wijst dat het in de gegeven omstandigheden aangewezen lijkt om het inreisverbod uit het rechtsverkeer te halen door middel van een vernietiging,

stelt de advocaat van de verwerende partij dat hij geen voorstander is van deze methodiek maar, aangezien er effectief sprake is van “een vacuüm”, bereid is om zijn opdrachtgever te contacteren om het inreisverbod desgevallend te doen intrekken. Na telefonisch contact met de Dienst Vreemdelingen-zaken deelt de verwerende partij mee dat het om technische redenen onmogelijk blijkt om het inreisverbod in te trekken. Waar de voorzitter erop wijst dat in dat geval nog steeds de voorkeur dient te worden gegeven aan de door haar voorgestelde optie, hebben partijen geen verdere opmerkingen.”

Gelet op het feit dat de verzoekende partij zelf aangeeft dat ze geen belang meer kan doen laten gelden voor zover haar beroep is gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, is het beroep onontvankelijk voor zover het gericht is tegen deze beslissing.

Voor wat betreft het inreisverbod blijkt uit de houding van de verwerende partij ter terechtzitting dat zij zelf een intrekking van deze beslissing voorstaat omdat er effectief sprake is van “een vacuüm”. Gezien het feit dat het om technische redenen onmogelijk blijkt voor de dominus litis om het inreisverbod in te trekken, haalt de Raad het voor de rechtszekerheid zelf uit het rechtsverkeer. Dit is immers niet gediend met het naast elkaar bestaan van enerzijds een inreisverbod dat stelt dat verzoeker vanaf de betekening ervan gedurende drie jaar niet in het Rijk mag vertoeven of er binnen mag komen en anderzijds een bewijs tot inschrijving in het vreemdelingenregister dat de vreemdeling machtigt om in het Rijk te verblijven.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk voor zover het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing en de tweede bestreden beslissing wordt uit het rechtsverkeer gehaald door middel van een vernietiging. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring behandeld. Er dient derhalve geen uitspraak te worden gedaan over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 29 januari 2017 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing van de bij artikel 1 vernietigde beslissing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen voor zover ze zijn gericht tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 29 januari 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA